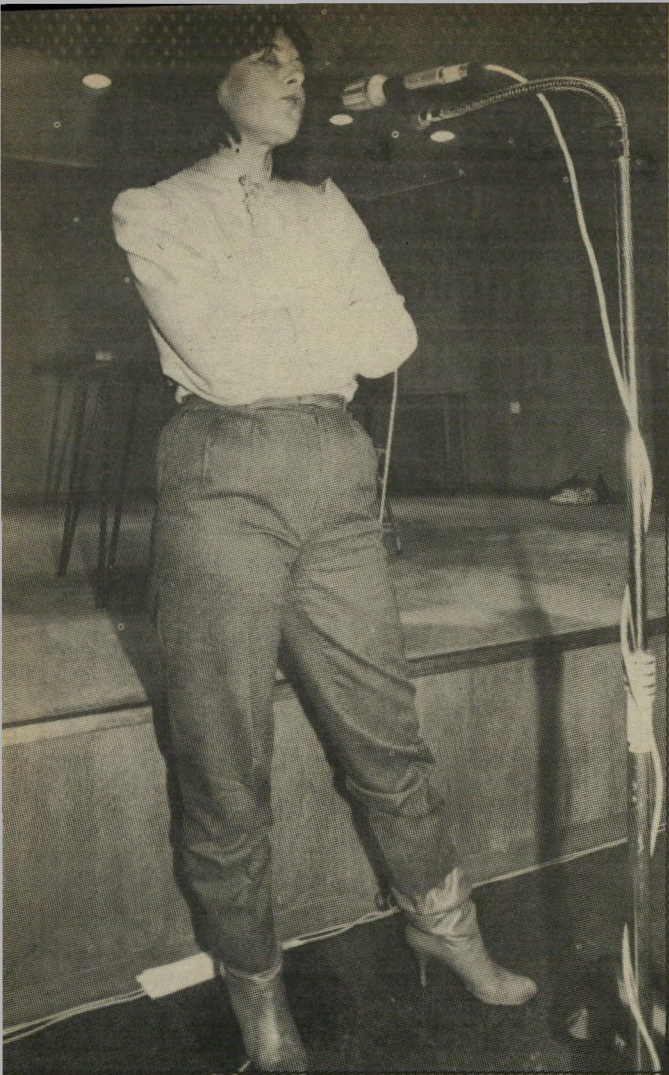


# ואולי, סוף-סוף, יועצת?

## אחרי זמיר מי?



מתפטר זמיר  
המילה האחרונה לפרס



מועמדת קרפ  
הדר"ח המרגני



מועמדת אלבק  
השביס וקרקעות הגדה

**ה** עייפות לא צנחה על יצחק זמיר לפתע. סימניה של עייפות זו נראו כבר לפני כמה חודשים. מייך לאחר הדיון בשאלה אם ממשלת ישראל רשאית להחליט על נסיגה מהשטחים הכבושים, נראה היה כי זמיר מתעייף. גם הטיטוריום שי זיטרה אותו ועדת החוקה החוקר מישפט של הכנסת לא הקלו על עייפותו. הוא שבוע מרורים בשיבות הוועדה, כאשר חבריה גאולה כהן ומיכאל איתן תקפו אותו כנאומים שלוחי-רסן.

כאשר אמר יצחק שמיר, ממלא מקום ראש-הממשלה, כי גם במקום זמיר יבוא יועץ מישפטי חדש, היה המסר ברור: שמיר וזמיר אינם יכולים לכהן יחדיו. זמיר החליט ללכת.

בכתבה "אחרי זמיר — המכובל" (27.11.85) ניתח כבר העולם הזה את מצבו הכלתי-אפשרי של זמיר, והביע חרדה מפני מחליפו.

השאלה העיקרית היתה העיתות: האם יחכה זמיר עד להחלפת ראשי-הממשלה, או יילך כבר עתה, עוד לפני הרוטציה? אחד השיקולים להקדים או לאחור, היתה השאלה לאן יילך זמיר. האם יחזור לאקדמיה, שממנה בא, או יילך לבית-המישפט העליון, שאליו מונו רוב היועצים המישפטיים לאחר פרישתם.

נראה כי זמיר הבין שאין כרגע כל תוכנית למנותו לבית-המישפט העליון, מועמדותו לתפקיד זה לא עלתה בוועדת-המינויים מעולה. הן שיקול הנוסף היה לזמן למערכת להיות כעמדת כוח, בזמן החלפת היועץ. זמיר הלך השבוע כדי לאפשר לשיעון פרס לומר את המילה האחרונה במינויו של המחליף.

מייך אחרי התפטרותו של זמיר החלו לצוץ שמות שונים כמועמדים חלופיים. אלא שרוב השמות לא יצאו אלא מקולמוסם של העיתונאים. שני השמות הבולטים ביותר השבוע היו אותם של הפרופסור ח"כ רודר ליבאי וח"כ רוב שילנסקי. אולם כאשר נשאל השבוע שרי-המישפט, משה ניסים, מי יתמנה כיועץ המישפטי החדש, אמר רק דבר אחד: "לא אומר מי יתמנה, אבל אומר מי לא יתמנה — לא יתמנה אדם פוליטי".

מאחר שגם ליבאי וגם שילנסקי הם

היטב את המנגנון המישפטי שבו היא מכהנת כבר שנים. היא אשה אמיצה וישרה, הבאה מרקע של אנשי-ציבור. אביה, ארנסט נבנצאל, היה מבקרי המדינה שנים רבות. השבים שעל ראשה של פליאה אלבק מסגיר את עמדתה בענייני-דת. פליאה באה מבית-דתי, נישאה לגבר דתי וחונכה על ערכיה-דת. פליאה מוכרת לציבור בעיקר מי הופעותיה בטלוויזיה בענייני הקרקע עות בגדה. היא אמרה כמה דברים ברורים מאוד כשטח זה, ונתנה כמה החלטות שלא מצאו חן בעיני גושי אמונים והמתנחלים, וזאת למרות הרקע הדתי שלה.

מאחר שכל מועמד לתפקיד היועץ המישפטי הבא יהיה מועמד של פשרה בין הליכוד והמערך, נראה לכאורה כי דווקא אלבק מתאימה לכך מאוד. אולם יש אומרים כי הכעס שעוררו החלטותיה בקרב המתנחלים יהיה בי עוכריה בדרך למינוי.

האשה השניה שדובר בה היא יהודית קרפ. גם היא מישפטנית מעולה ואשה חכימה ועדינה. היא עברה יחד עם זמיר זמן רב, ונראה כי השניים היו בראש אחר. כיום היא משמשת בתפקיד המישפטי ליועץ המישפטי, לתפקידים מיוחדים. היא זו שבדקה את החומר בענייניו של עמוס ברנס והיא שישבה בראשי-הוועדה שחיברה את דוח-קרפ. אולם דווקא דוח זה, שהביא לה הרכה שונאים המזהים אותה כשמאלנית, עלול להיות כעת בעוכריה.

יודעי דבר לוחשים כי המועמד המועדף על השר ניסים הוא מאיר גבאי, מנכ"ל משרד-המישפט. בני גוד לשתי הנשים, גבאי הוא אדם שמעולם לא התבלט. הוא מכהן כבר שנים רבות כמנכ"ל המישרד ולא קנה לו שונאים. ניסים מחפש מישהו כנוע, חלש ונאמן, אומרים מישפטנים, המסכירים בכך את סיבת הערפתו של ניסים.

גבאי הוא גבר בגיל העמידה, נמוך קומה וכמעט בלתי-מוכר לציבור. אש"תו, ימימה, היא הממונה על החנינות במישרד-המישפט. דווקא בגלל אפרוריותו ואלמוניותו של גבאי הוא נחשב למועמד העיקרי כרגע לתפקיד. הוא אדם שלא הרגיש איש ושאינו לו שונאים, וזה נכס יקר מאוד למי שרוצה להתמנות לתפקיד הפרובלמטי של היועץ המישפטי.

הכרי-כנסת, ומוזיהם עם מיפלגות ידועות, ברור היה כי אין הם יעמדו של שרי-המישפט.

**איבת גוש-אמונים**  
כדי להתרחק מהעולם הפוליטי, יהיה על ניסים לפנות למישרד המישפטיים או לאקדמיה. ממישרד-



מועמד גבאי  
אפרוריות משתלמת

המישפטיים עלו השבוע שני שמות של נשים. הנראות ממבט ראשון כמועמי דות רציניות לתפקיד. למרות העובדה שבבית-המישפט העליון מכהנות כבר שתי שופטות, היה היועץ המישפטי בישראל תמיד גבר.

"המועמד לתפקיד היועץ-המישפטי צריך להיות בעל-מיקצוע מעולה, הראוי לכהן בבית-המישפט העליון, כעל כושר ניהולי, ואדם היודע להסתדר עם אנשים." כך אמר השבוע חיים כהן, שופט-עליון לשעבר, יועץ מישפטי לשעבר ושר-מישפט לשעבר.

שתי הנשים ששמן הועלה, ממלאות את כל התנאים הללו. פליאה אלבק, מנהלת המחלקה האורחית בפרק ליטות-המדינה, היא מישפטנית מבי ריקה. יש לה מוח חד כתער. היא מכירה

ושוטרים שספגו את נחת לשונו ושונאי אים אותו. אמר עורכי-דין, יריד של שפטל. בינתיים שוחרר שפטל, והוא עומד להשיב מילחמה שעה. עורכי-דין רבים הצטרפו לזעמו של שפטל על המיטרה והפרקליטות, וטוענים כי יש נטיה חזקה לפגוע בסניגורים המרגיזים את המערכת, ולהתכלל להם.

לא מכבר, כאשר רואינו עורכי-דין על-ידי אחד העיתונים על העירעורים לבית-המישפט העליון, התבטא שפטל כדרכו ואמר: "חבל על-הדלק לנסוע לבית-המישפט העליון, ממילא דוחים שם את כל עירעורי הסניגוריה". שפטל הוא בחור נהדר, אבל מי שלא מכיר אותו יכול לחשוב שהוא יהיר ומתנשא, ויש הרבה פרקליטים

שה עם אבוטכול בבית-המעצר, שמע לפתע ברדיו כי אבוטכול הוא בעצם עדי-המדינה העיקרי בתיק. "כמעט עשיתי תאונה", מספר שפטל. המישי טרה חקרה אותו אם היה זה הוא ששיכנע את אבוטכול להמציא את גירסת המכות במיטרה. לבסוף השי' תכנעו השוטרים בחפותו של שפטל, והתיק נסגר.

החשודים הוצעו לו לשכור עורכי-דין. אבוטכול בחר בשפטל. בפגישה הראשונה עם סניגורו התי' לונג אבוטכול שהוכה על-ידי השוטי' רים, והראה לשפטל סימנים שונים בגופו ושו' מתנדרת. כסניגור אחראי טען שפטל את הטענות הללו בבית-המישפט. רק כמה ימים אחר-כך, כאשר היה שפטל בדרכו הביתה מפגני

יורם שפטל ככור כי כנראה יש עוד סיבה להתנכלות כלפיו. לפני ארבע שנים נתפסו חשודים בנסיון להרעיל עדי-מדינה בתחנת מיטרה. אחד מאלה שנתפסו היה אלי אבוטכול. בסתר הפך אבוטכול עצמו עדי-מדינה, אך המיטרה והפרקליטות הבטיחו לו שלא יגלו את סודו זה, עד שלב מאוחר יותר. בינתיים הוא נעצר עם כל שאר